

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 100

De heerlijkheid van het geloven

Van alle woorden die we in het Woord van God tegenkomen, is er geen enkel belangrijker voor ons dan het woord 'geloven.' Dit ene woord vertegenwoordigt alles wat een zondaar *moet* doen, alles wat hij *kan* doen en alles wat van hem verwacht wordt om gered te worden. Dat is een waarheid die eenvoudig aangetoond kan worden uit het Woord van God. Daarin wordt ons gezegd: 'wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God' (Joh. 3:18). In de tijd waarin we leven en onder het bestuur van God waarin Zijn genadige manier van omgaan met ons vast staat, is er geen daad die we voor Hem kunnen doen die groter of belangrijker is dan de daad die wordt bedoeld met het woord 'geloven.'

Als we volkomen vergeving willen ontvangen, als we de zegen van de verlossing en rechtvaardiging willen hebben, als we de garantie van een leven in de komende aïoon willen bezetten en een plaats en erfdeel in het koninkrijk van God, dan is geloven het enige wat we moeten doen. Als we daar niet mee beginnen en daarmee niet doorgaan, kunnen we net zo goed vergeten ooit deel uitgemaakt te hebben van Gods verlost gezin en genoten te hebben van de vele zegeningen die wij ten gevolge van die positie hebben ontvangen.

Als je dat beseft, is het een regelrecht drama dat binnen het christendom, in alle veelsoortige vertakkingen, het woord *geloven* en de daad van het geloof verkeerd wordt begrepen, uitgelegd en gebruikt. Elk kleine religieuze daad of ritueel wordt gelijkgesteld met geloven en niemand schijnt een serieuze poging te doen om al de misvattingen die hieruit zijn ontstaan, aan het licht te brengen, aan de kaak te stellen of te herstellen.

Een van de grootste fouten die ontstaan zijn uit het misbruik van dit woord wordt vertoond in de kringen van hen die zich evangelisch noemen. Voor hen staat van alles en nog wat gelijk met geloven. Als iemand zijn hoofd heeft

gebogen, zijn ogen heeft gesloten, zijn hand heeft opgestoken, door het gangpad naar voren is gelopen, de hand van een evangelist heeft geschud, naar de nazorgruimte is geweest, zich daar heeft laten ompraten door een of ander pastoraal medewerker, het zogenaamde 'zondaarsgebed' heeft gebeden, een kaart heeft ondertekend, heeft aangegeven wat de kerk van zijn keuze is, is gedoopt, zich heeft laten opnemen in een of andere kerk en de vier punten van geloof heeft beleden – elke combinatie van drie, vier of vijf van deze daden wordt aangemerkt als 'geloof' in Jezus Christus en alles bij elkaar genomen maakt hem tot een ware gelovige, je zelfs een 'wedergeboren gelovige' die verondersteld wordt nog een stuk meer te zijn dan een gewone gelovige.

Ik wijs dit volstrekt menselijke, vleselijke ritueel totaal van de hand, voor zover het erom gaat hoe iemand een gelovige kan worden. Dit is allemaal zo georganiseerd met de bedoeling zichtbare resultaten te halen en het blijkt ook heel succesvol te zijn als men dit doet. Iedereen die dat wil mag wat mij betreft dit allemaal ondergaan, maar zij misleiden zichzelf als zij denken dat ook maar iets hiervan of alles tezamen iemand als gelovige in de Here Jezus Christus kwalificeert.

De woorden hierboven zijn niet geuit in vitterige kritiek. Zij zijn gesproken om iedereen die dit leest te laten weten dat deze schrijver part noch deel heeft aan zulke praktijken.

Bepaalde feiten in het Woord van God laten, na zorgvuldige bestudering, onmiddellijk het grote belang van geloven zien. Er was een moment in de aardse bediening van de Here Jezus dat een grote menigte mensen een lange afstand had afgelegd in de hoop opnieuw op wonderbaarlijke wijze gevoed te zullen worden, zoals de dag daarvoor gebeurd was. Zij werden hiervoor door de Heer berispt en Hij spoorde hen aan om niet zo'n grote inspanning te leveren voor het voedsel dat al snel na het eten verteerd zou zijn, maar om te werken voor het voedsel dat tot in het oneindige leven zou blijven, het voedsel dat Hij, de Zoon des mensen, aan hen zou geven (Joh. 6:26,27). Dat bracht hen tot de vraag, die ook in onze gedachten op de eerste plaats zou moeten staan: 'wat moeten wij doen, opdat wij de werken Gods mogen werken?' (Joh. 6:28).

Aangezien zij het over 'werken' hadden, hebben zij bij het stellen van die vraag misschien gedacht dat Hij hun een nieuw stel tien geboden zou geven, zoals Mozes Israël 1.500 jaar daarvoor had gegeven. Of misschien verwachtten ze wel dat Hij hun een herziene en verkorte uitgave van de 600 geboden zou geven die de Farizeeën en schriftgeleerden het volk hadden opgelegd (Matt. 23:4,5). Maar niets van dat alles gebeurde. In een van de duidelijkste en meest directe uitspraken die in de Bijbel gevonden worden, antwoordde de Here Jezus en zei tot hen: 'dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, die Hij gezonden heeft' (Joh. 6:29)

Ik kan dit gedeelte nooit lezen zonder God te danken dat deze vraag werd gesteld en dat onze Heer zo'n direct en specifiek antwoord daarop heeft gegeven. Zij hadden gevraagd naar de 'werken' Gods. Hij vertelde hen van 'het werk Gods' dat zij konden doen en waarvan zij konden beweren dat ze 'het werk Gods' gedaan hebben. De mensen die dit hebben gedaan, hebben de Mount Everest van Gods werken beklommen. Er bestaat niets dat groter, of hoger is. Een onderdeel van de heerlijkheid van het geloven is te weten en verzekerd te zijn van wat Jezus Christus heeft gezegd: 'dit is het werk van God.'

Laat echter niemand denken op grond van het voorafgaande dat geloof een goedkope en simpele zaak is. Als gelovige weet ik dat dit niet zo is. Maar laat iedereen goed begrijpen dat iemand slechts een gelovige wordt door de waarheid waar hij mee te maken krijgt te geloven, de waarheid die God hem onder de aandacht heeft gebracht, de waarheid die de Geest van God zijn hart en verstand heeft aangereikt. Dat kan iets eenvoudigs zijn, zoals de goddelijke verkondiging dat: 'dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, die Hij gezond heeft.' Dat is in feite een uitstekende waarheid om mee te beginnen, want het bepaalt ons direct bij het feit wat er gebeuren moet om het werk Gods te doen. De lezer zal er waarschijnlijk heel goed aan doen te beginnen met deze ene waarheid, want hij kan ervan verzekerd zijn dat als hij deze ontkent, afwijst, of negeert, hij in de ogen van God een ongelovige is, iemand die geweigerd heeft te reageren op een directe uitspraak uit de mond van de Here Jezus Christus.

Het geloven in de waarheid die door Jezus Christus in Johannes 6:29 is uitgesproken, is uiteraard slechts een begin, maar men moet met iets beginnen dat uit de mond Gods is voortgekomen. Vanuit dit startpunt kan hij blijven in Gods Woord en als hij dat doet, is hij een ware discipel (leerling) (Joh. 8:31). Bovendien zal hij de waarheid kennen en de waarheid maakt hem vrij (Joh. 8: 32). Bedenk dat iemand geen gelovige kan zijn tenzij hij iets gelooft en hij zal nooit worden beschuldigd van ongeloof tenzij hij iets afwijst wat God heeft verklaard.

Wat er precies geloofd moet worden om als gelovige aangemerkt te worden, vinden we in de belangrijke verklaring die gevonden wordt in het eerste hoofdstuk van Johannes' evangelie. Daar beweert de geliefde apostel: 'Hij kwam tot het zijne, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen. Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven' (Joh. 1:11-12).

We hebben alle reden ons te verheugen dat de waarheid hier op twee verschillende manieren wordt uitgedrukt en dat heeft de Geest van God op die manier gedaan om alle verkeerde uitleg uit te sluiten. Eerst is de belofte gegeven aan: 'allen, die Hem aangenomen hebben.' Aan deze mensen geeft Hij het gezag te zeggen: 'God is mijn Vader, ik ben Zijn kind en daarom lid van Zijn gezin.' En aangezien het recht op deze aanspraken geheel is gebaseerd op 'Hem aannemen' moeten we ons afvragen hoe Hij kan worden

aangenomen, wat moet iemand doen om Hem te ontvangen op een manier waardoor hij naar waarheid kan zeggen: 'Hij is mijn!' De Geest van God had deze vragen verwacht en verschaftte ook het antwoord. 'Hem aannemen' wordt uitgelegd in een verklaring die daarop betrekking heeft: 'hun, die in zijn naam geloven.'

Op gezag van het Woord van God kunnen we dus zeggen dat er geen ceremonie, regeling of ritueel is dat iets te maken heeft met het aannemen van Hem. Jezus Christus wordt aangenomen als we geloven in Zijn naam. De mensen zondigen tegen God als zij hier een religieus ritueel of ceremonie van willen maken.

Maar wat betekent het te geloven in Zijn naam, zal iemand zeker vragen. Is het genoeg hierop eenvoudig te zeggen 'ik geloof in Jezus' zoals sommigen in hun 'gemakkelijke geloof' beweren? Nee, het is niet genoeg om een paar woorden als deze te uiten, woorden die gewoonlijk in de mond worden gelegd door een of andere souffleur.

Shakespeare vroeg zich af: 'what's in a name?' maar de vraag die wij ons moeten stellen is: 'wat *is* een naam?' We weten allemaal dat een naam de kenmerkende term is waarmee een persoon of ding wordt aangeduid of geïdentificeerd. Dit ingewikkelde woord kent echter een massa betekenissen, waarvan een is het kenmerk waardoor iemand bekend is, oftewel zijn goede of slecht reputatie. De naam van God of de naam van de Here Jezus Christus is dus Zijn karakter, zoals bekendgemaakt in het Woord van God. Dat wordt in I Johannes 5:10 beknopt aangeduid als 'het getuigenis, dat God getuigd heeft van zijn Zoon.' Dit getuigenis bepaalt Wie Hij is en Wat Hij is en dat is wat we moeten geloven als we geloven in Zijn naam.

Het is daarom mijn overtuiging dat als iemand ooit voor een groep mensen moet staan om dingen naar voren te brengen die met God verband houden, hij als het enigszins mogelijk is in zijn woorden iets moet leggen van wat ontegenzeggelijk deel uitmaakt van het getuigenis dat God van Zijn Zoon getuigd heeft. Als hij dat doet, kan de Geest van God wat hij gezegd heeft nemen en gebruiken om in iemand het proces te starten waardoor hij een gelovige wordt.

De engel van de Heer heeft Jozef voor de geboorte van onze Heer bevolen: 'gij zult Hem de **NAAM** Jezus geven; Want Hij is het, die zijn volk zal redden van hun zonden' (Matt. 1:21). Slechts heel weinigen weten dat 'Jezus' de Nederlandse spelling is van het Griekse woord *IESOUS*, en dat *IESOUS* de Griekse vorm is van het Hebreeuwse woord *YESHUA*, dat in onze Bijbel voorkomt als *Jozua*. Het woord *YESHUA* betekent **YAHWEH DE REDDER**. Veel jongetjes in Israël hebben deze naam gekregen, zodat zij gedurende hun hele leven hebben verkondigd dat Yahweh redt. Maar het kind dat in Bethlehem werd geboren, kreeg deze naam niet om die reden. Hem werd de naam 'Yahweh de Redder' gegeven omdat Hij Zijn volk verlossen zou van hun zonden. De kenmerkende term waarmee Hij werd geroepen, werd

daarmee onderdeel van Gods getuigenis over Wie Hij is en Wat Hij is. Ik geloof in die naam. De Yahweh van het Oude Testament is de Here Jezus Christus van het Nieuwe Testament. En aan dit getuigenis heeft God de naam 'Immanuël' toegevoegd, 'hetgeen betekent: God met ons' (Matt. 1:23).